

รายงานการประชุม
สภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๘

(สมัยสามัญ สมัยที่สอง)

วันพฤหัสบดีที่ ๓ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๖๖

ฉบับสำนักงานพิมพ์

ครั้งที่ ๑ ถึง ครั้งที่ ๑๘ (สมัยสามัญ สมัยที่สอง) วันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๖๖ – ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗

เล่ม ๑ พ.ศ. ๒๕๖๖

สารบัญ

ครั้งที่ ๘/๒๕๗๗ (ตามัญ)

๑. เรื่องร่างพระราชบัญญัติ ควบคุมม็อบกันการจับ
คนเพื่อสันโดห์ พ.ศ. ๒๕๗๗ ของนายคาบยูเกียง
ทองดงยา

๕๐๒-๕๓๒

๒. กระตุถามของหอดวงศรีประกาศ เรื่องเงินภาษีสุรา
มณฑลพายัพ พ.ศ. ๒๕๗๗

๕๓๒-๕๓๖

๓. เรื่อง นายกรัฐมนตรีขอให้เปลี่ยนวันประชุมเป็น
ดีปักอาทิตย์ ๒ วัน

๕๓๗

๖๐ แกกาคผด

หน้า	บรรทัด	คำผด	คำถุก	หน้า
๕๘	๑๘	ประโยชน	ประโยค	
๖๕	๑๖	ดมาชน	ดมาชิก	
๑๐๖	๑๘	ดาพูน	แม่ชองดอน	๓-๕๐
๑๒๘	๑๗	ดาชอก	ดา	
๑๓๕	๑	เดชยด	เดมยค	๕๐-๕๓
๑๕๘	๗	ชุนวรสฐรฐา	ชุนวรสฐรฐา	
๑๗๖	๑๑	วคคทรนาทา	วคคทรนาทา	๕๕-๗๖
๑๖๒	๖	วคคคจอรณ	วคคคจอรณ	๗๖-๗๗
๒๐๐	๕	วคคคจอรณ	วคคคจอรณ	
๒๓๖	๓	ดมาชิก	ดมาชิก	๗๗-๗๘
๒๓๗	๑๐	ชอย	ชอย	
๓๓๒	๗	กระเทอน	กระเทอน	๑๐๐-๑๐๒
๓๓๖	๓	ชาพเจ	ชาพเจ	
๓๕๘	๓	พอ	เพอ	๑๐๒-๑๒๖
๕๐๒	๒	(ดามญ)	(ดามญ)	
๕๐๓	๓	กาญจบุรี	กาญจบุรี	๑๖-๑๒๘
๕๒๕	๗	หดรณคคปฐธา	หดรณคคปฐธา	๑๗-๑๒๘
๕๒๖	๑๒	ปดอยภย	ปดอยภย	

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร
ครั้งที่ ๘/๒๔๗๗ (สามัญ) สัปดาห์ที่ ๒
วันพฤหัสบดีที่ ๓ มกราคม พุทธศักราช ๒๔๗๗
ณพระที่นั่งอนันตสมาคม
เริ่มประชุมเวลา ๑๕.๕๐ นาฬิกา

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าววา วันนี้มีสมาชิกมาประชุม ๓๒๕ นาย เป็นองค์ประชุมแล้ว ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่จะแจ้งให้ทราบ ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุมสภาฯ ครั้งที่ ๓/๒๔๗๗ (สามัญ) สัปดาห์ที่ ๒ ซึ่งได้แจ้งไว้ให้อ่านแล้ว

นายทองอยู่ พนมพัตน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดขอนแก่น กล่าววา รายงานการประชุมครั้งที่ ๓ ขอให้ ไปรับรองในวันหน้า

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าววา ได้มีสมาชิก ๓ นายขอให้ รับรองรายงานการประชุมนครราชสีมา ข้าพเจ้าไม่ขัดข้อง ระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องที่ค้างมาจากคราวประชุมครั้งที่ ๗ ไม่มี ระเบียบวาระที่ ๔ ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ต้องหาจับคนเพื่อสืบได้ พุทธศักราช ๒๔๗๗ พร้อมทั้งบันทึกประกอบร่างของนายคาบอยู่เกียง ทองดงยา ผู้แทนราษฎรจังหวัดกาญจนบุรี

ค. ยู่เกียง ทองดงยา ผู้แทนราษฎรจังหวัดกาญจนบุรี กล่าว
 ว่า การที่ข้าพเจ้าได้เดินอรั้งพระราชบัญญัตินี้ ในร่างพระราช
 บัญญัติหมบทงคาบหนกและหกถการ ในวันก่อนนั้นข้าพเจ้าก็ได้อธิบาย
 และสนับสนุนความเห็นของผู้แทนราษฎรจังหวัดราชบุรี ในการที่ออก
 พระราชบัญญัติซึ่งมีนัยอันเดียวกัน ณบัดนี้ถ้าแม้ว่าท่านสมาชิกผู้หนึ่ง
 ผู้ใดจะมีความเห็นสนับสนุน ข้าพเจ้าก็ยินดี ท่านผู้ใดไม่มีความเห็น
 ด้วยข้าพเจ้า ข้าพเจ้าขอฟังความเห็นของผู้ท่าน

พระยานิติศาสตร์ไพศาลย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม
 กล่าวว่า ในเรื่องจับคนไปขังเพื่อเอาค่าไถ่คิด ในเรื่องโจรกรรมอื่นๆ
 ซึ่งเป็นการร้ายแรงเหล่านี้ เมื่อประชุมครั้งก่อนก็มีการตั้งสมาชิกผู้หนึ่ง
 เดินอรั้งพระราชบัญญัติ และรัฐบาลรับเอาไป และในคณะรัฐมนตรี
 เองได้ตกลงกันแล้ว ตั้งกรรมการชั้นชุดหนึ่ง มีอธิบดีศาลยุติธรรม
 นายหนึ่ง อัยการนายหนึ่ง ผู้แทนกรมร่างนายหนึ่ง นายกิมตั้ง
 สิ้นธุเด็ก สมาชิกของเราคนหนึ่ง กับนายคาบยูเกียง ทองดงยา นาย
 หนึ่ง แต่หนังสือนั้นอาจยังไม่ถึงฉนวน เพราะจะต้องทำหนังสือ
 ตั้ง การพิจารณาจะต้องรวมพิจารณากับของนายคาบยูเกียงด้วย ถ้า
 หากว่านายคาบยูเกียงจะมอบเรื่องให้ไปพิจารณาพร้อมกันแล้ว น่า
 จะคงถามกว่า เพราะเหตุว่าการที่จะเพิ่มเติมกฎหมายที่เป็นประมอดนั้น
 ถ้าเราเพิ่มฉนวนระบบหนึ่ง แล้วพร้งนอกฉนวนหนึ่ง เมื่อหลายๆ ฉนวน
 แล้วจะเป็นการลำบากในการอ่าน จะไม่เรียกว่าประมอด ประมอด

ไปให้กรรมการที่กล่าวนามไว้แล้วพิจารณา เพราะฉะนั้นเชื่อว่าสมาชิก
ที่เสนอร่างพระราชบัญญัติฯ คงจะมอบไปให้รัฐบาลพิจารณารวมกัน
ซึ่งก็นามสมาชิกผู้เสนอเป็นกรรมการด้วยแล้ว

ค. ยูเกียง ทองดงยา ผู้แทนราษฎรจังหวัดกาญจนบุรี กล่าว
ว่า การที่ข้าพเจ้าร่างพระราชบัญญัติฯ เป็นพิเศษขึ้น เพราะเหตุว่า
มีหลักการแตกต่างไปจากกฎหมายเดิมที่วางไว้ คือจากกฎหมาย
อาชญา ในกฎหมายอาชญาการลงโทษผู้กระทำผิดซึ่งเกี่ยวกับในเรื่อง
เหตุพิเศษนี้ไม่มี ข้าพเจ้าจึงได้ร่างพระราชบัญญัติฯ ขึ้นใหม่ การที่
ข้าพเจ้าร่างพระราชบัญญัติฯ ไม่ได้หมายความว่ารัฐบาลนี้ ไม่ได้คิดที่จะ
ปรามปรามโจรผู้ร้าย หรือไม่มีหลักการใดที่จะปรามปรามผู้ร้ายให้
ราบคาบ การที่รัฐบาลได้ตั้งเจ้าหน้าที่สันติบาลเป็นจำนวนมากไปหลาย
จังหวัดนั้น ย่อมแสดงอยู่ว่า รัฐบาลนี้ได้ปฏิบัติตามหลักปฏิญาณข้อ ๒
ซึ่งว่าจะรักษาความสงบเรียบร้อยภายใน แต่การกระทำของรัฐบาล
เช่นนั้น มีบางกรณีที่จะเป็นผลร้ายต่อรัฐประศาสน์นโยบายได้ ทำไม
ข้าพเจ้าจึงพูดเช่นนั้น เจ้าหน้าที่ทุก ๆ ท้องที่ควรมีความรับผิดชอบใน
หน้าที่ของตนอยู่แล้ว จะต้องแสดงความสามารถและแสดงสมรรถภาพ
ในอันที่จะปกครองท้องถิ่นด้วยนโยบายของตนเอง ถ้าหากว่าเราจะตั้ง
เจ้าหน้าที่ต่าง ๆ ไปสัมพันธ์กับเจ้าหน้าที่อื่น ๆ ข้าพเจ้าเข้าใจว่าต่อไป
ทุก ๆ จังหวัดถ้าเมื่อดูรายเกิดขึ้นแล้ว ค่ารวจสันติบาลก็ต้องออกไป
ไปทุก ๆ ครั้งและทุกจังหวัด และนอกจากนั้นจะเป็นการแก้ตัวของเจ้า

หน้าทนายของที่ว่า เพราะเหตุว่าเจ้าหน้าที่ของกรมกำลังตำรวจไม่พอ
 เพราะเหตุว่าไม่มีเงินสนับสนุน เพราะเหตุว่าอาณาเขตคึกฉิ่งขวางไม่
 สามารถที่จะทำการได้ นั้นไม่ใช่คำตอบของผู้ที่รับหน้าทนายคนเดียว การ
 ที่ข้าพเจ้าวางพระราชบัญญัติขึ้นในอันที่จะบังคับกวดจัดการ ของผู้ร้ายและ
 คนก่อกวนที่แพร่หลายและกระทำการรุนแรงในสยามในเวลานี้ การที่
 รัฐบาลจะรับไปพิจารณาในหลักการของข้าพเจ้าซึ่งเกี่ยวข้องกับคน
 ก่อกวน ซึ่งข้าพเจ้าได้อธิบายในวันก่อนนั้นว่าเป็นเหตุสำคัญที่จะทำให้เกิด
 ผู้ร้ายในคดีอย่างนี้ แม้ว่ารัฐบาลจะได้รับหลักการได้ว่า เพื่อบังคับ
 ชีวิตมนุษย์และทรัพย์สินสมบัติ เพื่อสนับสนุนนโยบายของรัฐบาล คอบ
 คุมบังคับกวดจัดการของผู้ร้ายในการจับกุมคนเพื่อรับสินได้แล้ว เราจะ
 ไปตั้งกรมตำรวจเพื่อร่างใหม่อีกก็ได้ ในที่นี้ข้าพเจ้ามุ่งประสงค์ที่จะ
 ให้รับหลักการก็เพียงแต่ว่า เมื่อสภาฯรับหลักการแล้ว หมายความว่า
 ว่าสภาฯ เราจะต้องปฏิบัติ และเราจะต้องออกกฎหมายเพื่อควบคุมใน
 เรื่องนี้โดยเร็ว แต่การที่เราจะไปร่างมาใหม่นั้นแล้วแต่กรมตำรวจ
 แต่ในหลักการนั้นไม่เห็นขัดข้อง

ขุนพิเคราะห์คดี ผู้แทนราษฎรจังหวัดสุพรรณบุรี กล่าวว่า ในเรื่อง
 ที่จะรับหลักการนี้ คือพระราชบัญญัติของท่านสมาชิกที่ร่างขึ้นมา ก็
 เพื่อประสงค์ในการสมัครเท่านั้น มีพระราชบัญญัติของท่านสมาชิกวัน
 ก่อนในคราวประชุมก่อนได้ ยินยอมมาดำหริบตัวการ เมื่อมีตัวการแล้ว
 การสมัครก็มีมาตรา ๖๔ กับ ๖๕ บัญญัติไว้แล้ว การที่รัฐบาลรับไป

พิจารณาณ ข้าพเจ้าก็เห็นว่าดี เพราะเหตุการตั้งมรุ นกอยู่ในมาตรา ๖๔, ๖๕ เดิม มีโทษ ๓ ใน ๓ หรือ ๒ ใน ๓ ข้าพเจ้าจำไม่ได้แน่ เพราะ เหตุฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่าไม่ชัดของเลย ควรจะให้รัฐบาลรับไป พิจารณา ข้าพเจ้าเห็นว่าดีมาอีกจึงเห็นใจ ขอให้เกิดขึ้นการเสียก่อน แล้วตั้งมรุ ที่หลัง

นายทองอยู่ พนมพนัน ผู้แทนราษฎรจังหวัดธนบุรี กล่าวว่
ในเรื่องนี้ข้าพเจ้าเห็นพ้องด้วยกับท่านดีมาอีกทุกประการ คือควรจะ
มอบให้รัฐบาลรับไปพิจารณา เรื่องนี้เราจะต้องกำหนดก่อนว่า
การโจรผู้ร้ายตกคนเกิดมาจากไหน ในที่สุดก็เกิดจากการไม่มีทรัพย์
นั่นเอง รัฐบาลกำลังคิดตัว ยังไม่ได้ร่างกฎหมายลงให้แน่นอน ดังคำ
บันทึกของร่างพระราชบัญญัติคนทวง เนื่องจากความตกต่ำของเศรษฐกิจ
ปรากฏว่าพดเมืองได้รับความยากจนขึ้นเกิน การยังชีพด้วยความ
ดิ้นรนดิ้นรนของพดเมืองที่ยากจนเป็นไปในทำนองอดมื้อกินมื้อ เมื่อเช่น
นั้นความดิ้นรนของมนุษย์เพื่อให้ได้ความส่มหมายจึงมีด้วยประการ
ต่าง ๆ ผู้ขาดสติความร้งหน่วงจึงประพฤติไปในทางฝ่ายต่ำ และใช้
ความมรุ หลกเถียงกฎหมายเป็นเครื่องยังชีพ โดยได้รับประโยชน์มากแต่
ได้รับโทษน้อย นี้เป็นตัวอย่าง นี้ไม่ใช่เกิดจากประชาชนผู้นั้น หรือ
เขาผู้ร้ายผู้นั้นต้องการจะเป็นคนร้ายเลย เขาไม่มีทรัพย์ ในการที่จะยัง
ชีพของเขา และความจำเป็นในการที่จะมีอาหาร ประทัง ดังนั้นเป็น
ความสำคัญที่สุด รัฐบาลจะต้องรับแก้ไขข้อนี้เสียก่อน คือแก้ไข

การอาชีพ นอกจากนั้นรัฐบาลยังคงจะแก้ ในการศึกษาอีกข้อหนึ่ง
ถ้ารัฐบาลแก้ใน ๒ อย่างนี้แล้ว เมื่อมีผู้ประพฤตินั้นนี้แหละคงจะ
ดงโทษให้จหนัก จึงในพระราชบัญญัตินี้ ข้าพเจ้าเห็นว่าดงโทษหนัก
เกินไป ถ้าออกแล้วจะเป็นการกระทำโทษประชาชนผู้ที่ไม่มีอันจะกิน
นั้นรุนแรงไปหน่อย ด้วยเหตุฉะนั้นในการที่รัฐบาลจะรับร่างพระราช
บัญญัตินี้ไปพิจารณาในชอบแล้ว

ขุนวรดิษฐ์ครุณเวทย์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดหนองคาย กล่าว
ว่า ความประสงค์ของผู้เสนอในการที่จะให้ดงโทษผู้ร้ายให้หนัก เพราะ
ผู้ร้ายได้แสดงความทงของอาชในการที่เขาคนไปเรียกค่าไถ่ ที่นี้ฝ่าย
รัฐบาลก็ได้เสนอเมื่อก่อนว่าอยู่ในพระราชบัญญัติทั้งหมด ข้าพเจ้าฟัง
ดูเหมือนว่าเกินความหนักตามความประสงค์ของผู้เสนอแล้ว ก็เกิน
ความหนักจนทุกสิ่งทุกอย่าง เพราะฉะนั้นก็เหมือนที่เราไม่มีการที่
คงจะอภิปรายกันต่อไป คงที่จะยอมให้รัฐบาลรับไปพิจารณาแล้ว
เพราะว่ารัฐบาลก็ตั้งใจที่จะทำให้สังคมความประสงค์ ส่วนข้อที่ว่าถ้า
หากว่าถ้าหากไม่รับหลักการจะเป็นเหตุให้เจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองต้อง
ทราบว่า การที่ปราบโจรผู้ร้ายไม่สำเร็จต่อไปในอนาคต เนื่องจาก
กำลังไม่พอ ในข้อนี้ข้าพเจ้าเห็นว่าเท่าที่รัฐบาลทำไปนั้นเป็นการดีอยู่
แล้ว เพราะเหตุที่เราทราบอยู่แล้วว่า อำนาจของฝ่ายจังหวัด คือ
ของกรมการจังหวัดที่ไซ้อยู่หรือกำลังที่ไซ้อยู่ไม่เป็นการเพียงพอ ผู้
ร้ายจึงได้กำเริบยิ่งขึ้น เพราะฉะนั้นเมื่อกำลังของเราไม่พอแล้ว ก็ไม่

มีทางใดดีกว่าส่งกำลังจากที่ใด ๆ ก็ตามไปเพิ่มเติมในที่นี้ เพราะฉะนั้นก็เป็นการบริหารที่เด็ดขาด ไม่เห็นเป็นการเสียหายอย่างไร ข้าพเจ้าเห็นว่าควรจะยินยอมให้ เป็นไปตามความประสงค์ของรัฐบาลดีกว่า ไม่ควรจะขอไปเรื่อยต่อไปอีก

หลวงจวนศิริปริชา ผู้แทนราษฎรจังหวัดสงขลา กรณีกว่า ในเรื่องรัฐบาลกับว่าจะรับร่างไปพิจารณาแล้ว ปัญหาที่มีนิตเดียวว่าผู้เสนอยอมให้รัฐบาลรับร่างนี้ไปพิจารณารวมกันหรือไม่ แต่สำหรับข้าพเจ้าแล้วขอเสนอว่าควรให้ เป็นไปตามคำขอรับของรัฐบาล

ค. ยูเกียง ทองดงยา ผู้แทนราษฎรจังหวัดกาญจนบุรี กรณีกว่า ถ้าสมาชิกผู้หนึ่งผู้ใดหวังประโยชน์ต่อประชาชน ชอบที่สมาชิกทุกท่านจะไตร่ตรองคิดถึงถึงการที่ออกพระราชบัญญัตินั้น ไม่ใช่ว่าพูดคำดีของคำแต่ก็ให้รัฐบาลรับไปพิจารณา สมาชิกผู้หนึ่งว่าวิธีของรัฐบาลนั้นเป็นวิธีที่ดีเลิศ ข้าพเจ้าขออุปมาดังนี้ ท่านใดเงินเดือน ๒๕๐ บาทแล้ว ท่านไม่พอใจ ท่านไปก็เขามาใช้เช่นนั้นหรือ เป็นปัญหาในความรับผิดชอบของท่านเอง การที่ข้าพเจ้าร่างพระราชบัญญัตินั้นเสนอต่อสภาฯ นั้นหวังประโยชน์ต่อประชาชน ข้าพเจ้าไม่ได้มุ่งหมายในการที่ว่าร่างพระราชบัญญัติขึ้นมาโดยปราศจากสาระ นอกจากนั้นการตราพระราชบัญญัติหรือการออกพระราชบัญญัติใด ๆ นั้น เราจะออกพระราชบัญญัติ โดยไม่ขัดต่อความเรียบร้อย และศีลธรรมและ

ธรรมคาโลก ในพระราชบัญญัติของข้าพเจ้าชนิดหรือ ไม่ชนิดเลย เพราะ
ฉะนั้นยอมเป็นกฎหมายได้ เพราะเหตุที่ว่าไม่ขัดต่อความสงบเรียบร้อย
และศีลธรรมและธรรมคาโลก ส่วนที่จะให้รัฐบาลรับไปพิจารณา
นั้น ข้าพเจ้าได้แย้งว่าในเรื่องพระราชบัญญัติที่รัฐบาลอ่านเมื่อคืน
ไม่มีกล่าวถึงคนกลางเลย ข้าพเจ้าพูดถึงคนกลาง คนกลางนี้แหละเป็น
เหตุให้เกิดการจับกุม ถ้าหากว่ารัฐบาลหรือท่านทั้งหลายจะยินยอม
ข้าพเจ้าได้นำสถิติมาว่ามีอย่างไรบ้าง ในรายที่หนึ่ง ข้าพเจ้าขอเดา
ย่อ ๆ สักนิด เกิดเมื่อวานขึ้นเอง.....

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าววา เห็นจะไม่มีประโยชน์

ค. ยู่เกียง ทองดงยา ผู้แทนราษฎรจังหวัดกาญจนบุรี กล่าว
ว่า เพื่อยืนยันว่าพระราชบัญญัตินี้สมควรที่จะออก โดยเร็ว

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าววา เวदानันท์ผู้เสนอให้ลงมติ
แล้ว ที่ข้าพเจ้ายอมให้ท่านพูดนั้นก็ถือว่าเป็นกันเองมากกว่า

ค. ยู่เกียง ทองดงยา ผู้แทนราษฎรจังหวัดกาญจนบุรี กล่าว
ว่า การที่รัฐบาลรับไปพิจารณา ข้าพเจ้าผู้เป็นเจ้าของญัตติจะยอม
หรือไม่นั้น ข้าพเจ้ายังไม่ได้กล่าวเลย ส่วนที่ข้าพเจ้าจะพูดเป็นการ
ที่จะยอมภายหลังก็ได้

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าววา ถ้าท่านไม่คัดค้านแล้ว
ท่านก็พูดเสียเวลาเปล่า ปล่อยให้รัฐบาลรับไปพิจารณาก็หมดเรื่องกัน

ค. ยู่เกียง ทองดงยา ผู้แทนราษฎรจังหวัดกาญจนบุรี กล่าว
ว่า ขอเวลาไตร่ตรองก่อน

นายมนูญ บริสุทธิ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดสุพรรณบุรี กล่าวว่
 ข้าพเจ้าเห็นใจท่านสมาชิกรัฐสภาผู้เสนอญัตติร่างพระราชบัญญัตินี้ว่ามีความ
 ประสงค์ คือต้องการจริงๆ ท่านเองก็ได้ยกย่องชมเชยรัฐบาลนี้ เป็น
 นึกหน้าว่า ในการที่รัฐบาลจัดการปราบปรามโจรผู้ร้าย เช่นตั้งคำ
 รวจสันติบาลไปอย่างนี้เป็นต้น มีหน้าที่รัฐบาลยังได้บอกและได้อ่าน
 ร่างพระราชบัญญัติให้ฟังแล้วว่ารัฐบาลจะออกกฎหมายลงโทษอย่าง
 ไร ซึ่งท่านสมาชิกรัฐสภาได้ยื่นได้ฟังแล้ว เหตุใดเล่าท่านจึงจะไม่
 ยอมให้รัฐบาลรับไปพิจารณา ส่วนข้อที่ท่านสมาชิกรัฐสภาตั้งข้อสงสัยว่าร่างที่
 รัฐบาลอ่านให้ฟังเมื่อ^{๕๕}นั้น อาจจะไม่เป็นบทบัญญัติลงโทษผู้ที่^{๕๖}เป็น
 กดางไคนั้น ข้าพเจ้าขอ^{๕๗}แจ้งตามความ^{๕๘}ที่^{๕๙}ม^{๖๐}อยู่เล็กน้อยว่า ร่าง^{๖๑}นั้น
 เป็นร่างประมวลกฎหมายอาญา ตามร่าง^{๖๒}นั้น^{๖๓}ก็^{๖๔}ความ^{๖๕}พออยู่^{๖๖}แล้ว
 เพราะเหตุว่า คนกดาง นั้นเราอาจ^{๖๗}จะลง^{๖๘}โทษ^{๖๙}ฐาน^{๗๐}ผิด^{๗๑}ตาม^{๗๒}มาตรา^{๗๓} ๖๕
 หรือฐาน^{๗๔}เป็น^{๗๕}ตัว^{๗๖}การ^{๗๗}ตาม^{๗๘}มาตรา^{๗๙} ๖๓ แห่ง^{๘๐}กฎหมาย^{๘๑}อาญา^{๘๒}ก็ได้^{๘๓} เมื่อ
 ความ^{๘๔}ประสงค์^{๘๕}ของ^{๘๖}รัฐบาล^{๘๗}กับ^{๘๘}ท่าน^{๘๙}สมาชิกรัฐสภา^{๙๐}ตรง^{๙๑}กัน^{๙๒} ท่าน^{๙๓}สมาชิกรัฐสภา^{๙๔}เห็น^{๙๕}ดี^{๙๖}
 แล้ว^{๙๗}เหตุ^{๙๘}ไร^{๙๙}จึง^{๑๐๐}ไม่^{๑๐๑}ยอม^{๑๐๒}ให้^{๑๐๓}รัฐบาล^{๑๐๔}รับ^{๑๐๕}ไป^{๑๐๖}พิจารณา^{๑๐๗} ข้าพเจ้า^{๑๐๘}รู้สึก^{๑๐๙}แปลก
 ใจ^{๑๑๐}อย่าง^{๑๑๑}ที่สุด

ทำการแทนประธานสภา กล่าวว่ ผู้ใดจะอยาก^{๑๑๒}จะ^{๑๑๓}พูด^{๑๑๔}สนับ^{๑๑๕}สนุน^{๑๑๖}
 ฝ่าย^{๑๑๗}เด^{๑๑๘}น^{๑๑๙}อ^{๑๒๐}บ้าง^{๑๒๑} ฝ่าย^{๑๒๒}ค^{๑๒๓}ัด^{๑๒๔}ค^{๑๒๕}ำ^{๑๒๖}น^{๑๒๗}ก็^{๑๒๘}ได้^{๑๒๙}ยื่น^{๑๓๐}มา^{๑๓๑}ท^{๑๓๒}ด^{๑๓๓}ย^{๑๓๔}ร^{๑๓๕}าย^{๑๓๖}แล้ว

ค. ยู่เกียง ทองดงยา ผู้แทนราษฎรจังหวัดกาญจนบุรี กล่าวว่
 ท่านจะไม่แปลกใจ ข้าพเจ้ายอม

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า ท่านผู้เสนอขอมติแต่ก็เห็น
จะหมดเรื่อง

ร.ท. ทองคำ ค้ายโสภา ผู้แทนราษฎรจังหวัดปราจีนบุรี
กล่าวว่า ท่านสมาชิกผู้เสนอร่างพระราชบัญญัตินั้นมีตั้งคำถาม เพราะ
ฉะนั้นในภาคต่อไปขออย่าให้ลงมติเร็วนัก อย่าตัดสินใจในการอภิปราย
ของเขา บางทีเขามีเหตุผลอะไรที่จะกล่าวมากมาย ข้าพเจ้าเห็นว่า
ต่อไปเมื่อสมาชิกจะร่างพระราชบัญญัติจะเกิดขึ้นโดยการคิดบท
เร็ว ๆ เช่นนี้ เป็นการที่ไม่เข้าที่หนอย คอยระวังให้เขาได้มีโอกาส
อภิปรายจนเต็มที่ ให้เขาอภิปรายตั้งตั้งตั้งตั้งตั้ง

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า ท่านก็คงเห็นแล้วว่าไม่ได้
ตัดสินใจแต่อย่างใด ในตอนนี้ผู้เสนอญัตติก็นอนแล้ว เมื่อเช่นนั้น
แต่ก็ไม่มีปัญหา เป็นอันว่ายอมให้รัฐบาลร่างพระราชบัญญัติไป
พิจารณา ระเบียบวาระที่ ๕ กระทั่งถามของหลวงศรีประกาศ เรื่อง
เงินภาษีศรัทธาณฑลพายัพ พุทธศักราช ๒๔๘๕ กระทั่งถามนเจ้าของไม่
อยู่ ขรรคตาเถาเจ้าของไม่อยู่แต่กระงับไป แต่มีคนใด มีหนังสือมา
ขอตั้งผู้แทนตั้งกระทั่งถาม ข้าพเจ้ายังสงสัยว่าจะจัดระเบียบหรือไม่
ตามข้อบังคับของเราข้อ ๕๗ วรรค ๒ กล่าวว่า เมื่อถึงระเบียบวาระ
ถ้าหวั่นกระทั่งถามนั้นแล้ว ประธานจะได้อนุญาตให้สมาชิกตั้งกระทั่งถาม
นั้นในที่ประชุม ข้าพเจ้าเข้าใจว่าต้องเป็นเจ้าของกระทั่งถามเอง บัดนี้
เขามอบฉันทะคนอนมาถาม ไม่เคยมี ข้าพเจ้าจึงอาศัยข้อ ๕๗ ทว่า

ถ้ามีปัญหาเกิดขึ้นที่ประชุมตกลง ใครจะฟังความเห็นของที่ประชุม
เพื่อเป็นปกติตามต่อไป

หลวงวชิรนิติปริชา ผู้แทนราษฎรจังหวัดสงขลา กล่าวว่า
ข้าพเจ้าเห็นว่าผู้ตั้งกระทู้ถามได้ตั้งกระทู้ถามต่อประธานสภาฯ แสดงว่าเขา
ได้ตั้งกระทู้ถามนั้น และประธานได้ส่งไปยังรัฐบาลแล้ว เพราะฉะนั้น
ปัญหาที่ถามจะขึ้นเป็นของใคร ก็ไม่มีปัญหาอะไร เพราะเหตุฉะนั้น
ข้าพเจ้าเห็นว่ารัฐบาลควรตอบได้แล้ว

ขุนวรดิษฐ์ตรีคุณเดย์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดหนองคาย กล่าวว่า
ข้าพเจ้าเห็นว่าน่าจะขอให้ผู้ถามมา จึงจะใช้ได้ เพราะในข้อบังคับ
ไม่ได้กล่าวไว้โดยชัด ให้มีตัวแทนได้ ก็เมื่อข้อบังคับไม่ได้กล่าวไว้
เช่นนั้น เราจะมาตีความให้มีตัวแทนไม่ได้เป็นแน่ หลักขรรพมาว่า
มีผู้ถามแล้วต้องมีผู้ตอบ ในที่นี้ไม่มีผู้ถามมีแต่ตัวแทนเท่านั้น เพราะ
ฉะนั้นไม่ทราบว่าจะอาศัยข้อบังคับข้อไหน

นายมนูญ บริสุทธิ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดสุพรรณบุรี กล่าวว่า
กระทู้ถามอนัน รัฐบาลก็ได้เตรียมมาตอบแล้ว ข้าพเจ้าเห็นว่าผู้ซึ่งรับ
หน้าที่แทนนั้นควรที่จะเขียนกระทู้ถามอย่างเดียวกันนั้นเสนอท่านประธาน
เถยอนให้รัฐบาลตอบ รัฐบาลก็ตอบได้

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า เห็นหนักเป็นกระทู้ถาม ที่
ประธานอนุญาตได้ ถ้าหากว่าเป็น กระทู้ขรรพมา ก็ต้อง เป็นไปตาม
ขรรพมา ใครขอก่อนก็ไปก่อน

ร.ค. ถัด รตินพินธุ ผู้แทนราษฎรจังหวัดพัทลุง กล่าวว่าจะ
เกิดปัญหาว่าจะตั้งตัวแทนได้หรือไม่ อยากทราบก่อนว่า ผู้แทนคือใคร
ถ้าหากว่าผู้แทนซึ่งอยู่ห่างไกลกัน ก็ไม่ทราบเรื่องกัน เป็นสิ่งที่ไม่ควร
อยู่ แต่ถ้าหากว่าผู้แทนในจังหวัดเดียวกันนั้น ข้าพเจ้าเห็นว่าควรจะ
ให้ตอบได้ เพราะเหตุว่าอาจจะรู้เรื่องกันได้ แต่บัดนี้ยังไม่ทราบว่า
ใครเป็นผู้แทน

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่าจะผู้แทนนั้นอยู่จังหวัดเดียวกัน
ขุนพิเคราะห์คดี ผู้แทนราษฎรจังหวัดชุนันท์ กล่าวว่าจะข้าพเจ้า
เห็นว่าผู้แทนทั้งหมดคือเป็นผู้แทนราษฎรทั้งประเทศสยาม แม้ที่สุด
ผู้แทนคนนั้นได้ ยินกะที่ตามได้ ยิ่งรัฐบาลแล้ว เขาจะมอบฉันทะให้คน
ใดคนหนึ่งตามแทนก็ได้ ให้ผู้นั้นรู้กระจ่างแจ้งในข้อความซึ่งรัฐบาลจะ
ต้องตอบ ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่เป็นปัญหาอะไรสำหรับการถามนั้นก็เช่น
ประโยชน์อันใหญ่ยิ่งของพลเมืองนั่นเอง การถามนั้นต้องถามเพื่อประ-
โยชน์สาธารณเท่านั้น เพราะฉะนั้นเห็นว่าผู้แทนของเขาที่ใครมอบ
ฉันทะควรจะมีโอกาสถามในสภาฯ นี้ จะไปรอเวลาอยู่ทำไม ข้าพเจ้า
ขอให้ตั้งมติว่าผู้แทนของเขาเหล่านั้นแหละถามรัฐบาลได้

นายสร้อย ณฑาปาง ผู้แทนราษฎรจังหวัดลำปาง กล่าวว่าจะ
ในการที่สมาชิกได้ตั้งตัวแทนเพื่อให้ชกถามรัฐบาลนั้น ข้าพเจ้าเห็นว่า
ไม่ได้ เพราะเหตุว่าเป็นเอกสิทธิ์ของสมาชิกผู้ตั้งกันเอง ข้าพเจ้า
จะได้อ่านข้อบังคับข้อ ๕๗ ข้อ ๓ ให้ฟังว่าเป็นเอกสิทธิ์ของสมาชิกผู้

ตั้งกระทันหันจริงๆ คือว่า ในกรณีที่รัฐมนตรีตอบในที่ประชุม สภาชิก
ที่ตั้งกระทันหันยอมชกถามให้ความกระจ่างขึ้นอีกได้ ๓ ครั้งเป็นอย่าง
มาก เว้นแต่ประธานจะอนุญาตให้ชกถามต่อไป กล่าวคือผู้ที่ตั้งกระทัน
หันจะตั้งตัวแทนไม่ได้ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่าควรจะขอให้เจ้าของ
กระทู้กลับมามีเสียก่อน

หลวงวรินทร์ปรีชา ผู้แทนราษฎร จังหวัดสกลนคร กล่าวว่
ข้าพเจ้าขอชกถามให้เทียบถึงการทขอให้รัฐบาลตอบทางราชกิจจา
นุเบกษานัน ผู้ถามก็ไม่ได้ไปถามตัวคือตัวกับรัฐบาล ทำไมจึงตอบ
ได้ และหนึ่งในรายนผู้ถามก็ตั้งระเบียบที่จะชกถามต่อไปแล้ว เพียง
ต้องการคำตอบจากรัฐบาลเท่านั้น เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าคิดว่าควร
ตอบได้

นายเนย สุจิมา ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี กล่าวว่
เรื่องนเกี่ยวกับปัญหาซึ่งไม่มีในข้อบังคับของสภาฯ ในการมอบฉันทะ
ตั้งกระทู้ถาม ข้าพเจ้าเห็นว่าเพื่อให้เป็นตัวอย่างต่อไปข้างหน้า ควรจะ
เดินตามข้อบังคับข้อ ๘๓ ซึ่งมีความว่า เมื่อมีปัญหาใดเกี่ยวข้องกับ
การประชุมและการปรึกษา ซึ่งมีได้กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้ ให้ถ
มติกของที่ประชุมเป็นคำตัดสินเด็ดขาด โดยเหตุนี้ข้าพเจ้าจึงอยากจะ
ขอร้องให้สภาฯ พิจารณาคำถามมอบฉันทะในเรื่องกระทู้ถามเช่นนี้ สภา
ชิกจะมอบได้หรือไม่ ขอให้ประธานได้ตั้งปัญหาขึ้น

ขุนชำนาญภาษา นายกิมเต็ง สิ้นจุเล็ก รบรอง

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าว่า ท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะ
อนุญาตให้รับมอบฉันทะในการครอบงำตามนี้แทนได้.....

นายมงคล รัตนวิจิตร ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครศรีธรรมราช
กล่าว่า มติที่เราจะลงยังไม่ขาดกระจ่าง เพราะเหตุว่าในการที่จะ
มอบให้ ผู้แทน นั้น ถ้าหากว่าผู้แทนซึ่งเป็นผู้รับรองกระทุน ซึ่งถือว่า
เป็นเจ้าของส่วนหนึ่งเหมือนกัน ยังจะโกล้งเข้ามาอีก ตามที่ผู้แทนบางคน
ว่าเราจะมอบผู้แทนได้หรือไม่ ดังนั้นจึงท้วงไปหรือว่าผู้แทนที่รับรองกระท
ตาม ถ้าหากว่าผู้แทนที่เป็นผู้รับรองกระทุนแล้ว ชาวเจ้าคนหนึ่งเห็น
ว่าได้

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดชัยนาท
กล่าว่า ดิฉันเป็นดิฉันเพราะคือ ถ้าหากว่าสภาฯ จะลงมติให้ต
งผู้แทนได้แล้ว ชาวเจ้าขอเสนอว่าต้องมีใบมอบฉันทะที่มีอากรัดแถมป้

๓ บาท

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าว่า ชาวเจ้าจะให้ลงมติไปก่อน
ว่า ตงได้หรือไม่ได้ เมื่อได้แล้วจะได้แยกเป็นประเภทๆ ออกไป ท่าน
ผู้ใดเห็นว่าควรจะมอบฉันทะตงผู้แทนได้ โปรดยกมือขึ้น

มีมติยกมือ ๓๘ นาย

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าว่า ท่านผู้ใดเห็นว่าไม่ควรที่จะ
มอบฉันทะตงผู้แทน โปรดยกมือขึ้น

มีมติยกมือ ๔๗ นาย

นายกรัฐมนตรี กล่าวว่า เวดานระเบียบวาระที่เสนอมานี้มี
น้อยเต็มที เพราะฉะนั้นอยากจะขอเปลี่ยนเวดาประชุมเป็นดีปดาหัดะ
๒ วัน ตกเดียดวันหนึ่ง คือวันเด้าร์

นายมนูญ บริดู่ทิดิ ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุดรธาธาบรี กล่าวว่า
ขอให้ถามที่ประชุมว่าจะตกลงด้วยหรือไม่

หัดองวรนิตปริษา ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุดรธาธาบรี กล่าวว่า
ข้าพเจ้าขอเรียนถามว่า รัฐบาลเวदानไม่มีอะไรจะตั้งเข้ามาเด้าหรือ

นายกรัฐมนตรี กล่าวว่า ทางรัฐบาลได้ตั้งเรื่องมายังสภา
เรื่อยๆ แต่ทว่าก้มาน้อยๆ เพราะฉะนั้นไม่ใช่เป็นความผิดของรัฐบาล

นายทองอินทรี ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบุดธาธาธานี
กล่าวว่า ถ้าจะมีการตกลงตั้งวันเด้าร์ที่จะมาถ้งนั้น ข้าพเจ้าขอเสนอ
ให้ตั้งได้ เพราะว่ามีพระราชบัญญัติระเบียบเดียดเท่านั้น ซึ่งมาประชุม
กัน ๓๐ นาทีก็จะได้เสร็จ

ทำกาารแทนประธานสภา กล่าวว่า บัดนี้เจ้าคุณนายกรัฐมนตรี
แสดงความประสงค์ให้มีการประชุมเพียง๒วันก่อน จนกระทั่งจะมี
กาารเปลี่ยนแปลงใหม่ คือวันอังคารกับวันพฤหัสบดี ส่วนวันเด้าร์นั้นให้
งดชว่ดคราว ท่านผู้ใดจะคัดค้านหรือไม่

ไม่มีผู้ใดคัดค้าน เพราะฉะนั้นระเบียบวาระวันเด้าร์ที่จะประ-
ชุมนั้น ให้เลื่อนเป็นวันอังคาร

เลิกประชุมเวดา ๑๖.๓๐ นาฬิกา

ท้องกระจ่าย รัชตะวรวง
 ร.ต. ถัด รัตนพันธ์
 ไสว อินทรประชา
 ร.ต. เนตร์ พูนวิวัฒน์
 นายมณูญ บริสุทธิ์
 เล่มียศ หงสประภาส
 ตรวจแล้ว ๓๕/๓๐/๗๗

พระเรีย่มวิรัชชพากย์
 รองประธานที่ ๓ (ลงนามแทน)

นายปพาพ บุญ-หลง
 ประเสริฐ บัณฑิตสุนทร
 ประสิทธิ์ ศรีสุชาติ
 ถิน จุฑะรพ
 เลียงฮ่อ ศรีสุชาติ
 วิจิน สัจจะเวทะ
 บุญช่วย สุนทรหมัด
 ศรี อินทร
 ผู้ตรวจงานการประชุม

หลวงคหกรรมบดี
 เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

พิมพ์ที่กองการพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร